

4. O wysokości premii i jej przyznaniu decyduje rektor szkoły wyższej.

§ 7. 1. Pracownikom wymienionym w §§ 5 i 6, którzy wykonują pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% wynagrodzenia podstawowego.

2. Szczegółowy wykaz prac, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość procentową dodatku, zależną od stopnia szkodliwości i uciążliwości pracy, określają właściwi ministrowie, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z Ministrem Finansów i właściwymi związkami zawodowymi.

§ 8. 1. Pracownicy, wymienieni w §§ 5 i 6, mają prawo do dodatku za pracę w godzinach przekraczających tygodniowy wymiar czasu pracy, określony w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych wypłaca się według art. 16 powołanej w ust. 1 ustawy, w brzmieniu

nadanym dekretem z dnia 16 maja 1945 r. (Dz. U. Nr 1, poz. 117).

§ 9. Tracą moc obowiązującą:

- 1) uchwała nr 151 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie przyznania dodatku specjalnego pracownikom fizycznym zatrudnionym w niektórych zakładach naukowych szkół wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego (Monitor Polski Nr 31, poz. 399),
- 2) uchwała Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ryczałtowego wynagrodzenia pracowników państwowych (Monitor Polski Nr A-13, poz. 152 z późniejszymi zmianami) w zakresie unormowanym niniejszą uchwałą.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

977

UCHWAŁA Nr 592 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1956 r.

w sprawie dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i nagród przyznawanych pracownikom administracji szkół wyższych, pracownikom obsługi i robotnikom remontowym oraz dozorcóm, portierom i strażnikom, zatrudnionym w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 10 i 37 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom państwowym objętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 września 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników administracji szkół wyższych (Dz. U. Nr 41, poz. 193) może być przyznawany dodatek specjalny do uposażenia uzasadniony specjalnymi kwalifikacjami.

2. Przy przyznawaniu dodatku, wymienionego w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139 z późniejszymi zmianami), z tym że w szkołach wyższych ma zastosowanie tabela B podana w § 1 ust. 1 tej uchwały w brzmieniu nadanym uchwałą nr 265 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. (Monitor Polski Nr 53, poz. 585).

§ 2. 1. Ustala się w szkołach wyższych fundusz nagród dla pracowników administracji szkół wyższych, pracow-

ników obsługi i robotników remontowych oraz dla dozorców, portierów i strażników zatrudnionych w szkołach wyższych — w wysokości 1% funduszu płac tych pracowników.

2. Niezależnie od funduszu, o którym mowa w ust. 1, ustala się w ministerstwach, którym podlegają szkoły wyższe, fundusz nagród z przeznaczeniem dla pracowników wymienionych w ust. 1 w wysokości 0,5% funduszu płac tych pracowników.

3. Nagrody z funduszu, o którym mowa w ust. 1, przyznaje rektor. Nagrody z funduszu określonego w ust. 2 przyznaje minister, który jednakże może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać całkowicie lub częściowo rektorowi szkoły wyższej przydzielając jednocześnie stosowną część funduszu nagród, o którym mowa w ust. 2.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

978

UCHWAŁA Nr 596 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 25 września 1956 r.

w sprawie zniesienia stanowiska Generalnego Pełnomocnika Rządu dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji i przekazania jego zadań Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

W celu zapewnienia prawidłowego przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w gospodarce uspołecznionej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Znosi się stanowisko Generalnego Pełnomocnika Rządu dla Spraw Powszechnej Inwentaryzacji utworzone uchwałą nr 896 Prezydium Rządu z dnia 10 października 1952 r. w sprawie przystąpienia do prac przygotowawczych dla prze-